

1. Vyber správnu odpoveď

Štvrtá kapitola Markovho evanjelia uvádza „A opäť začal učiť pri mori“. Koľkokrát už predtým Ježiš pri mori učil?

A/ dvakrát

B/ trikrát

C/ štyrikrát

Čoho obrazom je žatva v podobenstve o zasiatom semene?

A/ obrazom eucharistie

B/ obrazom posledného súdu nad svetom

C/ obrazom krstu

K čomu (v Mk 4) prirovnáme Božie kráľovstvo?

A/ k horčičnému zrnku

B/ k ovsnému zrnku

C/ k zrnku maku

Keď Ježiš vysvetľoval podobenstvo o rozsievачovi, cituje proroka

A/ Izaiáša

B/ Jeremiáša

C/ Malachiáša

Čo predstavuje zrno v podobenstve o rozsievачovi podľa Markovho evanjelia?

A/ slovo

B/ slovo o kráľovstve

C/ Božie slovo

Čo Ježiš vyčítal učeníkom po utíšení búrky na mori?

A/ neochotu

B/ neveru

C/ strach

Čo tým Pán Ježiš myslel, keď povedal:

„ ... aby sa azda neobrátili a aby sa im neodpustilo?“

„Lebo kto má, tomu sa pridá, a kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.“

2. Prirad' výrazy do podobenstiev

vtáky, noc, merica, zem, konáre, verejnosť, tôňa, deň, svietnik, posteľ,
kosák, byliny

Podobenstvo o lampe	
Podobenstvo o zasiatom semene	
Podobenstvo o horčičnom zrnku	

BIBLIA PRE VŠETKÝCH 2018

3. Dopln tabuľku na základe podobenstva o rozsievачovi:

Kde padlo	Čo sa stalo so zrnom	Význam
	Prileteli vtáky a pozobali ho	Tí, čo ho počúvajú, ale hneď prichádza satan a oberá ich o slovo zasiat do nich.
skalnatá pôda		Tí, čo počúvajú slovo a hneď ho s radosťou prijímajú, ale nemajú v sebe koreňa, sú chvíľkoví. Keď potom nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadnú.
do trnia	Trnie vyrástlo, udusilo ho a ono neprinieslo úrodu	
	Vzišli, rástli a priniesli úrodu.	

Skús priradiť čnosti, skrze ktoré sa môže z „neúrodnej pôdy srdca“ stať úrodná. **jednoduchosť, vernosť, stálosť, miernosť, viera, múdrosť, skromnosť, dôvera, vytrvalosť.**

Prípadne navrhni ďalšie čnosti a aj tie zapíš do tabuľky.

kde padlo	čnosti
na kraj cesty	
na skalú	
do trnia	

Božie slovo s aplikáciou do dnešných dní

A opäť začal učiť pri mori. Okolo neho sa zhromaždil veľký zástup. Preto nastúpil na loď na mori a sadol si; a celý zástup bol na brehu. Učil ich veľa v podobenstvách a v svojom učení im hovoril: „Počúvajte! Rozsievач vyšiel rozsievať. Ako sial, jedno zrno padlo na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ho: Druhé padlo na skalnatú pôdu, kde nemalo veľa zeme, a hneď vzišlo, lebo nebolo hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahorelo, a pretože nemalo koreňa, uschlo. Iné zasa padlo do trnia, ale trnie vyrástlo, udusilo ho a ono neprinieslo úrodu. Iné zrná padli do dobrej zeme; vzišli, rástli a priniesli úrodu: jedno tridsaťnásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné stonásobnú.“ A povedal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“ *Mk 4,1-9*

Stáva sa nám, že sa ostýchame iným ľuďom hovoriť o Bohu, o jeho prísľuboch, ale aj o záväzkoch, ktoré nám z Božieho slova vyplývajú. Ježiš nás však posielal so svojím posolstvom medzi ostatných ľudí. Aj keď nejdeme do misií, máme jeho slovo odovzdať ľuďom okolo seba – v rodine, v práci, vo farnosti... Podobenstvo o rozsievачovi nám dodáva nádej: väčšina zrna vzklíči. Jeho ďalší osud sa už odvíja od postoja samotných poslucháčov. Ale táto vec nás natoľko trápiť nemusí. My vytrvalo zasievajme. Vzrast dáva Boh – ak mu človek otvorí srdce.

Božie slovo s aplikáciou do dnešných dní

Iné zrná padli do dobrej zeme; vzišli, rástli a priniesli úrodu: jedno tridsaťnásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú, a iné stonásobnú“.
Mk 4,8

On im povedal: „Vám je dané tajomstvo Božieho kráľovstva, ale tým, čo sú vonku, podáva sa všetko v podobenstvách, aby hľadeli, ale nevideli, aby počúvali, ale nechápali, aby sa azda neobrátili, a aby sa im neodpustilo.“ Mk 4,11-12

Na kraji cesty, kde sa seje slovo, sú tí, čo ho počúvajú, ale hneď prichádza satan, a oberá ich o slovo zasiate do nich.
Mk 4, 15

V Európe bývala v dávnych dobách úroda trojnásobná: jedno vrece zasiali, tri zobrali. V Palestíne obyčajne sedem-osemnásobná. Tridsaťnásobná úroda, to bolo trochu prehnané. Šesťdesiatnásobná úroda bol holý nezmysel. A stonásobná – hotová nemožnosť. Ale tu ide o slovo Boha, a tam sú miery iné. Na toto slovo povstal svet z ničoho, toto slovo vzbudzovalo údiv, lebo dávalo chorým zdravie, mŕtvych navracalo k životu, i k životu milosti, k životu večnému. Netrápme sa nad problémami, na ktoré v našej duši Slovo narazí. Dôverujme sile, ktorá je v ňom ukrytá.

Niektorí ľudia nechápu dobrú zvesť evanjelia, pretože ešte nemajú na to pripravené srdce. Boh zjavuje svoje tajomstvá tým, ktorí chcú podľa jeho slova zmeniť svoj život. Ak hovoríš ľuďom o Bohu a oni nechápu, čo vravíš, neznepekuj sa preto. Modli sa, aby sa Duch Svätý dotkol ich srdca a premenil ho. A zároveň pros o dostatočne otvorené srdce i myseľ, aby si ty sám správne pochopil Božie slovo a podľa neho aj žil.

Už v rajskej záhrade bol satan zlodejom Božieho slova. Obral prarodičov o dôveru v pravdivosť Božej výstrahy ale aj dôveru v to, že Boh chce človeku len dobre, keď k nemu hovorí. Aj dnes nás diabol presviedča, že toto slovo nie je pre nás, ani sa nemusíme zdržiavať tým, že ho budeme poznávať. Veď aj tak ho nedokážeme uskutočniť a napokon, veľmi by nás obmedzovalo v živote. Vzopri sa tomuto hlasu! Čítaj Božie slovo sám, počúvaj ho pri liturgii, hovor o ňom v spoločenstve... A spoznáš krásu jeho prisľúbení, spoľahlivosť jeho poučení i dobrotu nášho Boha.

Božie slovo s aplikáciou do dnešných dní

Je ako horčičné zrnko. Keď ho sejú do zeme, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, Mk 4, 31

Ľudia sa snažia byť veľkí a významní. Aj učeníci sa medzi sebou dohadovali, kto z nich je väčší. Ježiš sa naopak stal malým. Zriekol sa svojej rovnosti s Bohom i seba samého, aby prijal prirodzenosť sluhu, otroka (por. Flp 2,6-7). Aj Mária sa napriek svojej výnimočnosti stáva malou, znižuje sa na úroveň otrokyne (por. Lk 1,38). Kto miluje, stáva sa malým, aby bolo lepšie vidieť milovaného. Zamilovanie si malosti sa stáva znamením Božích priateľov i Boha samotného (por. Lk 2,12). Obrovské rozmery naopak charakterizujú modly (por. Dan 2,31-35). Ako ty vnímaš sám seba?

V ten deň, keď sa zvečeralo, im povedal: „Prejdime na druhý breh.“ Mk 4, 35 nn.

Ešte „v ten deň“, keď učeníci toľko počuli o sile Slova, zlyhajú v skúške. Počuli veľa a ešte sa Božie slovo nestihlo usadiť v ich srdci. Ako keby sme videli seba samých: toľkokrát nám v ušiach znelo Ježišovo slovo, a keď máme vo svojich postojoch, že mu dôverujeme a spoliehame sa na jeho moc, naša dôvera zlyhá. Ešte stále chceme sami, svojimi silami dokázať, že všetko zvládneme. A keď spozorujeme, že je toho na nás veľa, že to nezvládame, prepadáme panike. Skúsme vtedy posilniť dôveru v Božie slovo napríklad zvolaním. „Ježišu, dôverujem ti!“

Božie slovo s aplikáciou do dnešných dní

On bol v zadnej časti lode a spal na poduške. Zobudili ho a povedali mu: „Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?“
Mk 4, 38

Zmocnil sa ich veľký strach, a jeden druhému hovorili: „Čo myslíš, kto je to, že ho i vietor, i more poslúchajú!“
Mk 4, 41

Zobudili ho. „Prebud' sa, Pane, prečo spíš?“ (Ž 44,24), volá žalmista. Nespí Pán. Spí naša viera, dôvera, nádej a v konečnom dôsledku aj láska. Príklad toho, ako sa zachovať, keď je loďka nášho života zmietaná nepriaznivými okolnosťami, nám zanechala sv. Terezka. Keď sa ona dostala do problémov vnútornej krízy, tiež sa jej zdalo, že Ježiš v loďke jej života spí. Ale Terezka sa rozhodla pre dôveru. Ježiš spí, ale ona ho budiť nebude. Vie, že vo svojej božskej vševědúcnosti vie o jej problémoch a jeho láska ju nenechá padnúť. Ako východisko z týchto ťažkostí nachádza jedno slovo: odovzdanosť. Vyspievala to v jednej básni: „Žiť z Lásky, čakať odovzdane v loďke vratkej, keď Ježiš odpočíva... Neboj sa, ja ťa nezobudím, Pane, pokojne vyčkám ... nádej sa splní jedného dňa v spásе.“

Apoštoli už žili s Ježišom, počúvali ho, videli ho robiť veľké veci, a predsa ho podcenili. Nezišlo im na um, že sa jeho moc môže prejaviť aj v tejto búrke. Hoci je s nami Ježiš prítomný v dejinách Cirkvi už 20. storočí, podobne ako apoštoli aj my podceňujeme jeho moc. Nedôverujeme mu, že dokáže utíšiť búrku nášho života, či búrku vo svete alebo v Cirkvi. Apoštoli toho o Ježišovi zatiaľ až tak veľa nevedeli, ale o nás to neplatí. Naša dôvera má byť pevnejšia, než dôvera učeníkov na jazere.

Myšlienky cirkevných otcov:

Ján Zlatoušty - Pretože my sme nemohli vstúpiť k nemu pre hriechy, ktoré nám zatarasovali cestu, on vyšiel k nám. Prečo vlastne rozsievateľ vyšiel? Vyšiel, aby zúrodnil zem, aby sa o ňu staral a zasial do nej semeno viery. Rozsievateľ je Boh, pole označuje duše ľudí a semeno je jeho učenie.

Ján Zlatoušty - Prečo časť zrna vyšla nazmar? Nebolo to pre rozsievateľa, ale pre zem, ktorá prijímala zrno, teda z dôvodu duše, ktorá odmietala počúvať. Ježiš vysvetľuje toto podobenstvo, aby povzbudil učeníkov. Mnohí totiž prijímali zrno a strácali ho. Nechcel, aby strácali odvahy.

Hermas - Rastliny, ktoré rýchlo uschli, boli vlažní veriaci. Oni majú Pána v ústach, nie však v srdci. Ich základy sú suché a nemajú silu. Majú život len podľa svojich slov, no ich skutky sú mŕtve. Duchovný život takých ľudí nie je ani živý, ani mŕtvy. Podobne je to aj s pochybujúcimi. Ako rastliny zvädnú na slnku, keď počujú o utrpení. Keď sa rýchlo obrátia, budú môcť žiť.

Hermas - Medzi trnami treba vidieť bohatých ľudí, zaujatých mnohými svetskými činnosťami. Myslia len na svoje záľuby a dusia sa v svojich činnostiach. Bohatí sa veľmi váhavo pridávajú k Božím služobníkom, lebo sa obávajú ich rôznych požiadaviek. Ako je ťažko chodiť po bodľáci, tak je pre nich ťažké vojsť do nebeského kráľovstva. Aj oni však majú možnosť obrátiť sa a konať pokánie.

Myšlienky cirkevných otcov:

Ján Zlatoušty - Aj keď zrno uschne, nestane sa to pre horúčavu, ale preto, že nemá korene. Keď je Božie slovo udusené, nie je to pre trnie, ale pretože ľudia dovoľia trniu vyrásť v duši. Nie je teda potrebné dávať vinu veciam, ale ľudskej vôli.

Atanáž - Ľudia bez koreňa sa podobajú loďke, ktorá sa nachádza v búrlivých vodách a ocitá sa bez kormidelníka. Títo sú bez duchovných koreňov, nie sú upevnení vo viere a ľahko podliehajú v búrkach a súženiach tohto života. Pre kresťanov je kormidelníkom Božie slovo, ktoré cez vlny a búrky sveta sprevádza a isto vedie veriacich v rôznych súženiach a prenasledovaniach.

Ján Zlatoušty - Pohodlnosť zraňuje silnejšie ako trnie. Pohodlnosť ničí dušu viac ako starosti a prináša utrpenia na tele i na duši. Pohodlnosť je ako trnia, suchá a bez ovocia. Predčasne privádza do staroby, zatemňuje zmysly i myseľ, zaslepuje rozum a robí telo malátnym.

Augustín - Je potrebné zmeniť sa, kým je čas. Pluhom poorať tvrdú zem, vyhádzat' z poľa všetky kamene, povytáňovať trnie. Srdce nesmie stratiť nič z Božieho slova. Ani pole srdca by nemalo mať malú hrúbku, lebo koreň lásky sa musí zasadiť hlboko. Kresťania nesmú starosťami a pozemskými vášňami udusiť dobré semeno, ktoré sa rozsieva vďaka kňazom. V skutočnosti totiž *Pán* seje, jeho robotníkmi sú kňazi a poľom, ktoré pripravujú, je Boží ľud.

Pracovný list

4. kapitola

BIBLIA PRE VŠETKÝCH 2018

Božie slovo v učení Cirkvi

Podobenstvo o rozsievачovi: KKC 546, 2707

Podobenstvá o zasiatom semene a horčičnom zrnku: KKC 543-546, 2653-2654, 2660

Utíšenie búrky: KKC 423, 464-469 (Ježiš, pravý Boh a pravý človek)
671-672 (viera – Boží dar a odpoveď človeka)
1814-1816 (uchovať si vieru v ťažkostiach)

Božie slovo s aplikáciou do dnešných dní

pripravuje d.p. Mgr. Andrej Šottník, oratorián sv. Filipa Nériho.